საქართველოს სოციალ-დემოკრატიული მუშათა პარტია

პროლეტარებო ყველა ქვეყანისა, შეკავშირდით!

ხუთშაბათი, 25 სექტემბერი, 1919 წ.

ერთობა

ფასი 2 მანეთი

გაზეთი ღირს 1 თვით 50 მანეთი, ცალკე ნომერი უველგან 2 მანეთი, განცხადების ფასი, როგორც გვერდზე, ისე მეოთხეზე, ჰეტიტის შრიფტით 1 სანტიმეტრ მანეთი. საველოვიარო განცხადება ჩვეულებრივი ზომისა 60 მანეთი. ნისია განცხადებები არ დაიბეჭდება. რედაქც. და კანტორის ადრესი: რუსთაველის ხრ. № 24.

ტელეფონი 16—62.

№ 217 ორგანო საქართველოს სოციალ-დემოკრატიულ მუშათა ორგანიზაციებისა № 217

მეუღლე მშობლები: ლეონიდა დიმიტრის ძე და ეკატერინე იოგორის ასული, დები: თამარა და ევგენია და ძმა გვარდიის აფიცერი ირაკლი—ხელაძეები გულითადის მწუხარებით აუწყებენ ნათესავთა და ნაცნობთ, რომ ხანგრძლივი ავადმყოფობის შემდეგ, 23 სექტემბერს, გარდაიცვალა მათი უსაყვარლესი შვილი და ძმა

ალექსანდრე (შურა) ხელაძე

გამოსვენება ბინიდან დღეს, 25 სექტემბერს, დილის 10 საათზე, ბებუთოვის ქ. № 16, კალაუბნის ეკლესიაში; დასაფლავება კუკიის წმ. ნინოს სასაფლაოზე.

დამწუხრებული მშობლები მათე ხუთუნიშვილი და კესარია შვილებით უღრმეს მადლობას უცხადებენ მთავარ შტაბს, გვარდიელებს და ნაცნობ-მოკეთეთ, მათი საყვარელ შვილის სახ. გვარდიის განსვენებულ პოდპოლკოვნიკის

სიმონ ხუხუნაი შვილის

სამშობლოში წასვენებაზე დასწრებით და კეთილშობილობით პატივისცემისათვის.

გამოსულია გასაყიდად
დ. თუმანიშვილის
„გაწყვეტილი ზღაპარი“
ფასი 5 მან.
ავნების პარტიობით დაბარება შეიძლება ამ მისამართით: თფილისში, უბანი „ვაკე“, სახლი ლალიშვილისა. დ. ჩხეიძეს. (3—1)

კოოპერატივთა ყრილობა

8 ოქტომბრისთვის განზრახულია საქართველოს კოოპერატივთა ყრილობის მოწვევა.

ორი ყრილობა უკვე ქონდა ჩვენს დემოკრატიას: ერობების და გვარდიის. ი., ჩვენი სახელმწიფო აპარატის და ეიარაღებული რევოლიუციური დემოკრატიის. ორი ფუძე—ჩვენი არსებობის—არკვევდა თავის საჭირ-ბოროტო საკითხებს.

8 ოქტომბერს კიდევ ჩვენი დემოკრატიის თვითმოქმედების, მისი ეკონომიური საქმიანობის მოხალისენი შეიყრებიან თავს.

კოოპერაცია დემოკრატიულ მოძრაობის ერთი მნიშვნელოვანი ფორმათაგანია, რომელსაც დიდი როლი ეკუთვნის ცხოვრებაში.

ამ რევოლიუციის ხანაშიც და მის შემდეთაც იგი თვალსაჩინო პოსტზე იდგა და თავის წვლილი შექონდა საერთო ბრძოლაში.

რევოლიუციამდე იგი ნათესაყუდელი იყო ჩვენი ახალთაობის, მისი იმედების, ორგანიზაციული შკოლა და თვითმოქმედების მასწავლებელი. რევოლიუციის პირველ ხანებში მას დიდი სახელმწიფოებრივი როლიც ერგო. იგი მონაწილეობდა სახელმწიფოებრივ თათბირებში; იგი იყო ელემენტი, რომელზედაც, ხალხთა შორის, ეყრდნობოდა მთელი იგი სახელმწიფოებრივ ორგანიზაციები, სასურსათო და სხვა კომიტეტების სახით.

დღეს იგი ისევ თავის პირდაპირ დანიშნულებას—ეკონომიის სფეროში მოღვაწეობას უბრუნდება. იკი ისევ ხდება ერთ უმთავრეს მესაშუალეთ მომხმარებელსა და დამზადებელ შორის. მარა ეს დაბრუნება არ არის სრული და ბოლო. განმეორება ევროპის მომხმარებელ კოოპერატივთა პრაქტიკის.

განსაკუთრებული პირობები დღევანდელ ვითარების, განსაკუთრებული მდგომარეობა დიდი ფართე სოციალური გადაქნის, რომელსაც დღეს განიცდის ულტურული კაცობრიობა, ქმნის კოოპერატივებისთვის ახალ რთულ პრობლემებს და მოითხოვს მათ სისწორით და დაკვირვებით გადაჭრას.

ასეთ საკითხთაგანია—კოოპერატივების როლი ჩვენი ცხოვრების ეკონომიური მხრივ აღორძინების. კერძო სპეკულიანტებთან ბრძოლა დღეს არ შეიძლება განისაზღვროს მხოლოდ აღებ-მიცემობის სფეროთი. საერთო ნაკლებობა მოსახლეობისა,—მოთხოვნილებასთან შეფარებით, შეფერხება მრეწველობისა, ეძო ინიციატივის მოდუნება მოსახლეობა—კოლექტიური წყობილების ქარის ქროლის მიზეზით, აუცილებელს ხდის კოოპერატივთათვის ახალ ასპარეზზე შედგომას.

საზოგადოებრივ დაწესებულებათა შორის, რომელთაც სპეკულიაცია არ აინტერესებს, რომელთაც საზოგადოებრივი სიმდიდრის შექმნა და მომხმარებლის დაკმაყოფილება შეუძლიათ დაისახონ მიზნათ, ნაცვლად კაპიტალისტური სტიმულის—დიდი მომგებიანობისა—კოოპერატივებს არა უკანასკნელი ადგილი უჭირავთ.

აქედან იბადება საჭიროება ახალ გზის გამოძებნის—წარმოების სფეროში ჩაბმის,—და ამ მიზნით უმთავრესი ყურადღების მიქცევისა იმ დარგებისათვის, რომელთაც პირდაპირი კავშირი აქვთ მომხმარებლის პირველ საჭიროებასთან და კოოპერატივთათვის აუცილებელი არიან. ამ საზოგადოებრივ ეკონომიურ მუშაობაში ებმება დღეს მთავრობა და ერობებიც. მაშასადამე უნდა შეუშავდეს კონტაქტი ამ დემოკრატიულ ორგანოთა შორის, უნდა მიზანშეწონილათ იქნეს მიმართული მათი ენერგია.

დემოკრატია ყველა საბით და ფორმით უნდა მწყობრათ შეუდგეს ერთ და იმავე მიზნის სამსახურს—მომავალისთვის მტკიცე ნიადაგის შექმნას.

სხვაც რომ არა იყოს რა, ეს იმდენათ რთული და საჭიროროტო საკითხებია, რომელთა გათვალისწინება, გაშუქება, გარკვევა—დიდს დაკვირვებას მოითხოვს. ჩვეს შეეცდებით კიდევ დაუბრუნდეთ ამ საგანს. ახლა კი მივაქცევთ კოოპერატივის მუშაკთა ყურადღებას ამ მომავალი ყრილობისაკენ, ჩვეულებრივი ენერგიული, ხალისიანი მზადება—აი რას მოითხოვს მათგან მომენტი.

პრესა

გაზ. „ბანეროი ძაინ“ (№ 2) თავის წერილში საქართველოში მცხოვრებ სომეხთა ეროვნულ საბჭოს შესახებ შემდეგს სწერს:

„ჩვენ, სოც. დემოკრატიის სომხურ სექციის წარმომადგენლებმა საქართველოს სომეხთა ეროვნულ საბჭოში, პირველ რიგში უნდა მოვითხოვოთ, რომ დაუყოვნებლივ გაიხსნას და შეძლებისდაგვარათ უზრუნველყოფილ იქმნეს მუშებით დასახლებულ რაიონებსა და ღარიბ სოფლებში სომეხთა სკოლები.

„თუ სკოლების გაუმჯობესება გვინდა, არ შეიძლება სომეხი მასწავლებელი დღევანდელ საკოდავ მდგომარეობაში დავტოვოთ. ამისთვის ჩვენმა ფრაქციამ უნდა მოითხოვოს სომეხ მასწავლებლის ეკონომიური მდგომარეობის გაუმჯობესება და თვითგანვითარებისათვის უკეთეს პირობების შექმნა“.

ჩვენი ამხანაგების ამ სურვილს ჩვენმა დამფუძნებელმა კრებამ და მთავრობამ უკვე წინ უსწრო: უკვე ფაქტიურად ტარდება საყოველთაო სავალდებულო სწავლის გეგმა; შედგენილია სასკოლო კანონი და პირველი რიგი სკოლები მიმდინარე საბოსწავლო წლიდან უკვე გაიხსნება. სახალხო განათლება იქნება საყოველთაო, ამ სიტყვის ნამდვილი მნიშვნელობით; ყველა ეროვნების მცხოვრებათათვის იქნება გახსნილი სკოლების საკმაო რიცხვი და სწავლება მშობლიურ ენაზე იქნება შემოღებული. შემკვეთია, ჩვენი განათლების სამინისტრო სკოლების გახსნას დაიწყებს სწორეთ იმ რაიონებიდან, როგორც ეს ჩვენს სომეხ ამხანაგებს უნდათ.

პასუხი სალდათთა ჯგუფს

ამხანაგებო! თქვენი წერილი მივიღე. დიდათ გვიხარია იმ ნდობისა და თბილი გრძნობისთვის, რომლითაც სავსეა თქვენი ვრცელი წერილი.

რამდენიმე საკითხი თქვენი „ყაზარმათ ცხოვრებისა“ მეტად გაწუხებთ და მთხოვთ ზოგიერთ მათგანზე გაზეთის საშუალებით გიპასუხოთ, რადგან „ეს სჭვიბისთვის საჭირო იქნებაო“. ზოგიც პირადათ გადავსცე სამხედრო სამინისტროსთან არეებულ კულტურულ განყოფილებას. დიდის ხალისით ვასრულებ ერთსაც და მეორესაც.

პირველი—რაც თქვენს დიდ ყურადღებას იქცევს, არის „დისციპლინა“. ამ ნიადაგზე თქვენი გადმოცემით დიდი უსიამოვნებაა თურმე ყაზარმებში; ამაში ხედავენ ძველი რეჟიმის აღდგენას, ეს იწვევს აფიცრებისადმი უნდობლობას და როცა ამ დისციპლინის მოთხოვას მთავრობის მოთხოვნით ასაბუთებენ, ბევრი ჯარისკაცი თურმე ამბობს: მართალი ყოფილან ბალშევიკები, როცა იძახიან—თქვენი მთავრობა კონტრ რევოლიუციონურია, ძველი რეჟიმის აღდგენას ცდილობსო და სხვა. თქვენი წერილი ნათლად მოწმობს თუ როგორ „გიკლავთ გულს“ თქვენ ყოველივე ეს. დამეწუწუნეთ—თუ ასეა, ეს „გულს მოუკლავს“ არა მარტო თქვენ, არამედ ყველა ჭეშმარიტ რევოლიუციონერს და დემოკრატს.

დისციპლინის მოთხოვა კონტრ-რევოლიუციონერობა კი არ არის, პირიქით, ნამდვილი შეგნებული რევოლიუციონერობაა და ყველა ის, ვინც ამას კონტრ-რევოლიუციონერობათ ნათლავს, დაუძინებელი მტერია თქვენი და ჩვენი, რადგან მას უნდა ჯარის დარღვევა, დამარცხება; ჩვენი რესპუბლიკის უდარაჯოთ დატოვება, რომ ასე საშვალება მიეცეთ თავისუფლათ იპარპაშონ და თავის ბნელი საქმეები დაუსჯელათ აკეთონ.

რა არის დისციპლინა? არის თუ არა ის საჭირო? რომ ნათელი და სრული წარმოდგენა ვიქონიოთ ამაზე, საჭიროა ცოტა შორიდან დავიწყოთ.

რუსეთის ცხოვრებას თავს აწვა მეფის თვითმპყრობელობა და მთელი საუკუნოების განმავლობაში დაუზოგველათ სისხლს სწოვდა. ვეებერთელა ქვეყანა სასაჭლაოთ იქცა, სადაც განუკითხავათ ასამარებდნენ ყოველგვარ თავისუფლებას და ხალხის ინტერესები მსხვერპლათ ეწირებოდა მემამულეთა და ჩინოვნიკთა კეთილ დღეობას.

ყველაფერს საზღვარი აქვს და ამ უსაზღვრო ძალადობასაც საზღვარი უნდა ქონოდა. ასეც მოხდა. დიდი ხნის შეუპოვარი და თავდადებული ბრძოლის შედეგად მუშათა კლასმა და რევოლიუციონურმა ჯარმა გაიმარჯვეს, მეფის ტახტი დაამხვეს და თავისუფლების დროშა აფრიალეს. გუშინდელი მონები, რომლებიც ჯობს, შათახს დახშეს ემორჩილებოდენ — თავისუფალ მოქალაქეთ გახდენ და ეღირსათ უდიდესი ბედნიერება—თვით ააგონ ახალი და თავისუფალი ქვეყანა. ჩვენ ახლა არამც თუ ვსარგებლობთ ყველა თავისუფლებით, ჩვენ კიდევ დაგვეკისრა სახელმწიფოს აშენება.

ჩვენ გვაქვს ყოველივე უფლება. მარა ეს უფლება გვაკისრებს უდიდეს მოვალეობასაც. მონათ ყოფნა ადვილია, მარა თავისუფალ მოქალაქეთ, რომელიც ღირსია ამ სახელის, შეუძლია იყოს მხოლოდ ის, ვინც ღირსეულათ სარგებლობს თავისუფლების სიკეთით, და მხათაა დაიცვას ხალხის თავისუფლება უკანასკნელ სისხლის წვეთამდე.

თავისუფლებით სარგებლობა ყველას ერთნაირად როდი ეძლევა. ჩვენში, სამწუხაროთ, ბევრმა თავისუფლება ასე გაიგო: „ახლა რაც მინდა იმას ვიზამ“. მარა, თუ ყველა „იზამს იმას, რაც უნდა“—ასეთ „თავისუფლებას“ შედეგათ მოჰყვება ძველზე უარესი ძალმომრეობა, გაიმარჯვებს ძლიერი და სუსტი ისევ დაიჩაგრება. ასე გაგებული თავისუფლება ღუპავს თავისუფლებას, ფეხ ქვეშათ თელავს ხალხის უფლებას და ძალატობებს მჭვრეტელებს.

თავისუფლება მოპოვებულია ყველასათვის, მთელი ხალხისთვის. ამიტომ თითეული ჩვენთაგანი მხოლოდ მაშინ არის ღირსეული მოქალაქე, როცა ის ისე სარგებლობს თავისუფლებით, რომ არ უშლის მეორის თავისუფლებას. საფრანგეთის რევოლუციონერებმა, რომლებმაც უდიდესი რევოლუცია მოახდინეს ასე განმარტეს თავისუფლება: „თავისუფლება ერთის თავდება იქ, სადაც იწყება თავისუფლება მეორისა“.

ეს კი ნიშნავს იმას, რომ ყველა მოქალაქეს შეუძლია მოიქცეს ისე, როგორც მას უნდა, მარა სხვა კი არ უნდა შეავიწროვოს. როგორც კი მისი მოქმედება გადაზრდება პირადი თავისუფლების საზღვრს, შეავიწროვებს და შებღუდავს სხვის თავისუფლებას—მაშინ მისი „თავისუფლება“ იქცევა ძალადობათ, ძალმომრეობათ. ასეთი თავისუფლება უოუოთ უნდა შეიზღუდოს, უნდა „გადავდეთ იქ, სადაც იწყება მეორეს თავისუფლება“.

თავისუფლების საზღვრებს კი აწესებს კანონი, კანონი, რომელიც იცავს მთელი ხალხის თავისუფლებას და რესპუბლიკურ წეს რიგს; კანონი, რომელიც შექმნილია თვით ხალხის მიერ.

მხოლოდ ის შეიძლება ჩაითვალოს თავისუფალ ქვეყნის მოქალაქეთ, ვინც თვითი შეგნებით ამაგრებს რევოლიუციონურ წეს-რიგს. ვინც არღვევს ამ წეს-რიგს, ვინც იწვევს და ქადაგებს ძალადობას—ის ტერორია რევოლიუციის და თავისუფლების, ის კონტრ რევოლიციონერია.

უწესრიგოთ თავისუფლება შეუძლებელია. მით უფრო საჭიროა ის ჯარში.

ჯარს უნდა განსაკუთრებული წეს-რიგი. ეს განსაკუთრებული წეს-რიგია დისციპლინა, რომელსაც თურმე ასე მტრულათ უყურებს, თქვენი გადმოცემით, ჯარის კაცთა ნაწილი.

ძველი დისციპლინა, რასაკვირველია, უარსაყოფია. ძველი დისციპლინა სალდათს უბრალო მანქანათ ხდიდა, ის უბეში დარღვეკა იყო ჯარის კაცის თავისუფლების. ეხლანდელი დისციპლინა ითხოვს წეს რიგს ვარჯიშობის და ბრძოლის დროს და ეს არამც თუ ეწინააღმდეგება თავისუფლებას, პირიქით, იცავს და დარაჯობს მას. უმისოთ თავისუფლება საფრთხეშია, ძველი დისციპლინა ეყრდნობოდა ბრმა ბრძანებაზე, რომელიც იცავს—მეფეს და დინარჩენ ხალხის მტრებს. ახალი დისციპლინა ეყრდნობა ჯარის კაცის შეგნებაზე. მან უნდა შეიგნოს, რომ ის დარაჯობს თავისუფლებას და ხალხს და მხოლოთ ამისთვის სწირავს თავის სიცოცხლეს

ჩვენი ჯარი იცავს სამშობლოს, თავისუფლებას ის იბრძვის სახალხო სახლისთვის. მისი მიზანია დაცვა რევოლიუციის, დაცვა თავისუფალი ქვეყნის, დაცვა ხალხის სახლ კარის. ამიტომ, ყოველივე ის, რაც ასუსტებს მას და ხელს უშყობს მის დამარცხებას—ასუსტებს და ამარცხებს თვით თავისუფლებას. ჯარი უდისციპლინოთ ყველაფერია რაც გნებავთ, მარა არა მებრძოლი ძალა, ის ვერავითარ სამხედრო ოპერაციას ვერ ჩაატარებს გამარჯვებით. ამის მაგალითი ბევრია წინანდელი ჯარის ცხოვრებაში. ჯარი მხოლოდ მაშინ შეძლება რევოლიუციის და თავისუფლების ერთგული დარაჯი იყოს, როცა ის მტკიცე თავის შეგნებით, ესმის ის მიზანი, რომელიც მას უნდა განახორციელოს და ძალერია დისციპლინით:

ჯარში—ბრძანება და ბრძანების დამორჩილება—ეს ერთნაირი მოვალეობის ასრულებაა ქვეყნის და თავისუფლების წინაშე. როცა უფროსი ბრძანებას იძლევა, ის კი არ ძალადობს ჯარის კაცებზე, არამედ მიაქვს ის ქვეყნის და თავისუფლების დასაცავათ. ის ასრულებს მოქალაქის მოვალეობას როცა ჯარის კაცი ასეთ ბრძანებას ემორჩილება—ისიც ასრულებს მოქალაქის მოვალეობას. უფროსიც და ჯარის კაციც აქ გაერთიანებული უნდა იყოს იმ შეგნებით, რომ მათ ავალებს ყოველივე ამას ქვეყნის ინტერესები. ამიტომ უფროსის ბრძანებას ჯარის კაცი უთუოდ უნდა ემორჩილებოდეს. ასეთ ურთიერთობას ბრძანებას—ნიშნავს არა მარტო ბრძანება-შესრულებას, არამედ ჯარის კაცებს უდგილო და ზედმეტ მსპერპლს.

დისციპლინა საჭიროა არა მარტო სამხედრო ოპერაციების დროს, არამედ ჯარის მშვიდობიან ცხოვრებაშიაც. სახელმწიფოებრივი აუცილებლობა იწყვეს ათასნაირი ძალის ერთად ყაზარმაში თავის მოყრას. აქ საჭიროა რკინის დისციპლინა, რომ ერთმა მეორე არ დასნაგროს, არ დაირღვეს საერთო საქმისთვის მზადება და მუშაობა. რეკოლიუციონურ ჯარს რკინის წესრიგი უნდა. ასეთი წესრიგი არის რევოლიუციონური დისციპლინა. ამას უნდა ემორჩილებოდეს, როგორც ჯარის კაცი, ისე მათი უფროსები. როცა თვითმპყრობელობას რევოლიუციონური პარტია ებრძოდა, მას შიგნით, პარტიაში რკინის დისციპლინა ჰქონდა. ეს რომ არ ყოფილიყო, ვერც გაიმარჯვებდენ. ცხადია, ვინც უარყოფს დისციპლინას, ვინც დემაგოგობს ამის გარშემო, მას უნდა დარღვიოს ჯარი, დაასუსტოს, დაამარცხოს ბრძოლის ველზე და მასთან ერთად დღეუპოს თავისუფლებაც. ამის წინააღმდეგ კი არ უნდა მისცეს მათ შეგნებულმა ჯარისკაცებმა.

თვით ბალშევიკებმა სასტიკეზე უსასტიკესი დისციპლინა შემოიღეს თავის წითელ არმიაში და ამის წყალობაა, რომ დღევდის მტერს იგერიებს. იქ დისციპლინის დარღვევისათვის ხვრეტენ კედეც. ჩვენში კი ამას ადგილი არ აქვს.

დიდ გაჭირვებაშია ჩვენი ჯარი; მრავალ ტანჯვას იტანს ის, მარა ბედნიერია იმით, რომ მას წილად ხვდა დაამთავროს ის დიდი საქმე, რომელსაც ამდენი საუკეთესო მსხვეპლი შეეწირა.

ამ საშინელ განსაცდელის დროს, რომელშიდაც ჩაყარდა ჩვენი ქვეყანა და ჩვენი თავისუფლება, საჭიროა მთელი ჩვენი ძალების ფიზე დაყენება, რომ ქვეყანა გადავარჩინოთ. ამ ძალებში კი პირველი ადგილი უჭირავს მრისხანე და მტკიცე დისციპლინით გამაგრებულ ჯარს. მხოლოდ, ასეთ ჯარს შეუძლია იამაყოს თავის მოვალეობის შეგნებაარულებით და ვინც ამის წინააღმდეგია, ის მტერია ქვეყნისაც და თავისუფლებისაც. თუ შეგნებულათ ხდება ეს—უდა ვებრძოლოთ, თუ შეუგნებლათ—თქვენი ვალია აუხსნათ, განუმარტოთ და შეაგნებინოთ

გ. ანი.

P. s. კულტურული კომისია არსებობს სამხედრო სამინისტროსთან. თქვენ თხოვნას გადავცემ. ვ.

საქართველოს გაროვები

საბერძნეთის გაზეთი საქართ. შესახებ.

გაზეთ „ელეფთეროს ტიპოს“ ის 14 აგვისტოს ნომერში მოთავსებულია პუბლიცისტის ა. კაკაფაკის წერილი—„კოლხიდა“. თავში გაზეთი აღნიშნავს, თუ ძველის ძველად საბერძნეთსა და კოლხიდას შორის რაგვარი კავშირი იყოდა შემდეგ სწერს:

„ამგვარად ახალგაზრდა რესპუბლიკა არ არის ჩვენთვის უცხო. როგორც ძველი გადმოცემებით, ისე უკანასკნელი ხანის ისტორიით. და ჩვენი დამოკიდებულება მასთან არ განისაზღვრება. მხოლოდ ძველი გადმოცემებით საქართველოს საზღვრავს შავი ზღვა—რომელიც გაგრძელებაა ეგეის ზღვისა. საქართველოს ფარგლებში მოაქვთ ადრე ელინთა ახალშენები, რომელთაც არ დავიწყებიათ თავიანთი გადმოცემები. ელემენტარული მოთხოვნილებანი გვაკარნახებენ ჩვენ, დავიჭიროთ მჭიდრო კავშირი საქართველოს ხალხთან. არა ერთხელ დაგვიწერია იმის შესახებ, რომ ჩვენ ხელი ავიღეთ ჩვენი წინაპრების ეკონომიურ და პოლიტიკურ ძალისაგან. ჩვენ გვეგონოდა, რომ პატარა საბერძნეთი ვერ შესძლებს გაშალოს თავის ძალები ფართო მასშტაბით. დროა დავიჭიროთ მჭიდრო კავშირი ახლად დაარსებულ სახელმწიფოებთან, რომლებიც მოდიან ჩვენთან და სრულიადაც არ მოჭედრობენ ქვენა გრძნობებით. ჩვენ ვი, კარგათ, რომ ეს სახელმწიფოები ჯერ არ უცნიათ ჩვენ მეგობრებს და მოკავშირეთა სახელმწიფოებს. სწორეთ ამიტომ ჩვენ საქმე უნდა მოვიდოდეთ ხელი, უნდა ვიმუშაოთ ამ ქვეყნების დამოუკიდებლობის აღიარების სასარგებლოთ, რადგანაც წინათვე ვიცით, რომ ეს სახელმწიფოები ადრე თუ გვიან ცნობილ იქნებიან, როგორც დამოუკიდებელნი. ანატოლიამ რუსეთის საქმეებში დიდი შეცდომები ჩაიდინა. ჩვენ ამის შესახებ არა ერთხელ დაგვიწერია.

ჩვენ წინდაწინ ვლაპარაკობდით, რომ მათი პოლიტიკის ტრაგიკული შედეგები მოყვებოდა. ჩვენი წინასწარმეტყველება აღსრულდა, მაგრამ ეს შეცდომები კვლავ გრძელდება. ერთი მთავარი შეცდომათაგანია—მოსკოვის იმპერიალიზმის მისწრაფება „სხვადასხვა სახელმწიფოებისაგან“ შექმნას ბუმბერაზი რუსეთი, რომ ისევ წინეთ ყოველგვარი ადამიანური უფლებების უარყოფის ემბლემა იყო. რა აზრი აქვს ევროპისათვის ასეთი ბუმბერაზის შექმნას? ეს აღორძინება შეუძლებელი იქნება, თუ ისეთი დიდი ერები, როგორიც არიან: ესტონელები, ფინელები, უკრაინელები, ქართველები, წინააღმდეგი ქნებიან ამ „აღორძინებისა“. მათ უნდა ქონდეთ ეროვნული თვითშეგნება და ალ თ არ მოისურვებენ ისევ რუსული იმპერიალიზმის უღელში გაბმას. ანატანტის ინტერესები მოითხოვდენ ყველა იმ ახალთა აღმოცენებულ სახელმწიფოთა ცნობას, რომელნიც გაჰმეფებია ფინლანდიიდან კავკასიის ნაპირამდე. ხომ საჭირო იყო ამ სახელმწიფოთა ფედერაციის შექმნა, რომელიც დღეს ბალშევიზმის წინააღმდეგ იქნებოდა მიმართული, ხვალ კი გერმანიის?

ანტანტა არ მიისწრაფოდა ამ პროგრამის განხორციელებისაკენ. მას ესიზმრება—რაღაც განუხორციელებელი და სახიფათო: მკვდართა აღდგომა. განა შეიძლება დამორჩილება და დაქვემდებარება უკრაინისა, რომელსაც შეუძლია საკუთარი სახელმწიფოებრივი ცხოვრებით იცხოვროს და რომელსაც ასეთი განვითარებული ეროვნული თვით შეგნება აქვს?..

განა შეიძლება რუსეთს დაუქვემდებაროთ ის საქართველო, რომელსაც ეზიზღება პეტროგრადი, ის პეტროგრადი, რომელმაც მოტყუებით—უარი სთქვა თავის ოფიციალურ დაპირებაზე და ჩართველოს უკანასკნელ მონარქს წ ითვა ტახტი მეფის სასარგებლოდ? ამ ქალაქმა სასტიკი ოპერაციის საშუალებით წაართვა გვირგვინი უკანასკნელ საქართველოს დედოფალს?

საბერძნეთმა უნდა მიუთითოს თავის დიდ მოკავშირეებს იმ გარკვეულ ხასიათის საფრთხეზე, რომელსაც ისინი არ ხედავენ, ეს საფრთხე ყველაზე უფრო ახლო ეხება საბერძნეთს. ჩვენ არ დაგვივიწყებია უკანასკნელი განცხადებები თავადაც ლევის, სახონიის და გენ. დრაგომიროვის სტატიების შესახებ.

ძველი ბუმბერაზი რუსეთის აღდგენა დიდ მუქარას წარმოადგენს საბერძნეთის წინააღმდეგ და ნიშნავს შავი ზღვის რუსიფიკაციას.

ნუ დავივიწყებთ, რომ ბუმბერაზი რუსეთი გუშინდლამდე სულ აყენებდა თავის მოთხოვნილებებს სინოპამდე, თუმც ამ ზღვის უმეტესი ნაწილი ბერძნებისაა. ეს საფრთხე თუმცა შორეულია, მაგრამ მაინც უნდა ვიცილოთ. ერთად ერთი საშუალებაა—ცნობა იმ სახელმწიფოებისა, რომელნიც რუსეთს გამოეყვენ და ჩვენგან მოითხოვენ დახმარებას თავიანთა ახალი და ძველი სახელმწიფოებრივი ცხოვრების მოწესრიგებაში“.

უკანასკნელი ცნობები

დაღუპულნი.

დილეგებში და კასტრკულში აღნუსხულა დაღუპულებმა ამ ორ თვეში 1000 კაცზე, წარჩინებულ 13 ზარბაზანი, დიდ-

დღეს

კალიფორნიაში და ჩრდილოეთ ამერიკის სხვა შტატებში დაიწყო ნავთსადგურის მუშების ახალი გაფიცვები.

გერმანიაში დიუსელდორფში სპარტაკელები ახალ გამოსვლებისათვის ემზადებიან.

გერმანიის რკინის ჩამომსხმელ 14 ქარხანაში მუშების გაფიცვები გძელდება.

ლორენში ისევ მოხდა არეულობა.

მეცში და მის მიდამოებში საალყო წესები გამოცხადდა.

პრაგაში დიდი უწესოება მოხდა.

ფრანგული გაზეთი „ტან“ ბეჭდავს იაპონია-გერმანიას შორის 1918 წ. შემოდგომაზე დადებულ ხელშეკრულების ტექსტს; გერმანული პრესა აღნიშნავს, რომ ეს გაუგონარი სიყალბეა: ომის დროს იაპონიას არც ერთხელ არ უღალატია მოკავშირეთა ლოიალობისთვისო.

უკვე აღდგენილია ომამდე არსებული გეოგრაფიული საზღვრები ბელგიისა.

ბელგიის მოთხოვნილებათ დიდი სახელმწიფოები და განსაკუთრებით ამერიკა ნაკლებად უჭერენ მხარს.

უკრაინის საბჭოთა რესპუბლიკის თავდაცვის საბჭომ პეტლიურას ჯარს მიმართა მოწოდებით, შეუერთდენ კომუნისტებს მოხალისეებთან ბრძოლაში.

ბალშევიკებმა აიღეს გიღწინის ნოვგოროდი (ეკატომირის ჩრდილოეთით) და კიევიდან 40 ვერსის მანძილზე მდებარე დაბა ბოროდიანკა.

ბალშევიკების ჯარი დოწის მარჯვენა ნაპირზე გადავიდა და ბრძოლით აიღო სადგ. კრემენსკაია.

ცარიცინის რაიონში ბალშევიკებმა აიღეს სადგ. კოტლუბანი.

ყურსკის რაიონში მოხალისეთა ჯარმა აიღო ქ. შიიგირი.

ბალშევიკური ჯარი მოკლე გზით გაემართა კიევისკენ.

ბალშევიკთა ვოლგის ჯგუფმა განაახლა ძლიერი შეტევა ცარიცინის მიმართულებით.

აჯანყებულმა მთიელებმა აიღეს დარუბანდი (დერბენტი) და პეტროვსკისკენ მიიწევენ.

ადერბეიჯანის პარლამენტმა ნ.-ბ. უსუბეკოვს მიანდო ახალი კაბინეტის შედგენა.

ძალი თოფი, იარაღი და 27 ტყვიის მფრქვეველი. კასუმკენდში მოჰკლეს 105 ყაზახი, ოლქის უფროსი შახშიბეგოვი, ორი პოლკოვნიკი აღალარა და სულთანოვი, შეკვდ წამოიყვანეს 60 კაცი. ხელთ იგდეს 8 ტყვიის მფრქვეველი, 200 თოფი და დიდი ძალი ტყვია წამალი. დაღესტნელები ორ ნაწილად გაიყვნენ. ერთი რაზმი თემირხანშურისაკენ წავიდა, მეორე კი დერბენტისაკენ. 21 სექტემბერს დერბენტი (დარუბანდი) შკვე აღებულ იქნა. მოხალისეების რაზმები გემებზე მოთავსდენ და იქიდან უშენენ ყუმბარებს ჭალაკს. მთიელთა მდგომარეობა. კარგია. მათი რაზმები წინ მიიწევენ პეტროვსკისაკენ, ნაწილი მოხალისეთა გარნიზონისა მთიელებს მიემხრო. მოხალისეებმა პეტროვსკში ადგილობრივ მცხოვრებთა მობილიზაცია გამოაცხადეს, გაჰყავთ 48 წლამდე.

აჯანყება ხაჩენეთში.

ხაჩენეთში კვლავ იფეთქა აჯანყებამ, რომელიც უფრო ორგანიზაციულათ არის მოწყობილი.

ბრძოლა გროზნასთან.

17 სექტემბერს ცხარე ბრძოლა სწარმოებდა გროზნასთან: დაღესტნელთა რაზმები მიუახლოვდენ ქალაქს 12 ვერსის მანძილზე. მათ წინ შეეჩება ყუბანის ყაზახთა დივიზია. ცხარე ბრძოლის შემდეგ დაღესტნელები იძულებული იყვენ დაეხიათ.

მოხალისეთა მოწოდება.

დაღესტანში გავრცელდა მოხალისეთა მოწოდება. ისინი მოუწოდებენ აჯანყებულებს ხელი აიღონ ბრძოლაზე. ჰპირდებიან, რომ ყაზახებს და მთიელებს შორის მიწებს თანაბრად გაჰყოფენ.

ახალი კაბინეტი ადერბეიჯანში

19 სექტემბერს მოხდა თათბირი პარლამენტის ყველა ფრაქციების წარმომადგენლებისა. მუსავატელებმა წარადგინეს ახალი პლათფორმა, რომელიც თითქმის არაფრით განსხვავდება იმ დეკლარაციისაგან, რომელიც წაკითხულ იქნა უსუბეკოვის მიერ 5 თვის წინად. ახალი პლათფორმა მიღებულ იქნა ყველას მიერ, გარდა სოციალისტებისა. უთანხმოება სოციალისტებსა და სხვა პარტ. შორის მოხდა მრავალ მნიშვნელოვან საკითხებში. სოციალისტები სხვათა შორის, მოითხოვდნენ აგრარულ კითხვის დაუყონებლივ გადაწყვეტას. ამ ჟამად მოლაპარაკება სწარმოებს ფრაქციათა შორის, რომელშიაც მონაწილეობას არ იღებენ სოციალისტები. ახალი მთავრობის თავმჯდომარედ ასახელებენ ისევ უსუბეკოვს. შინაგან საქმეთა მინისტრად ასახელებენ ხ. სულთანოვს.

ადერბეიჯანის პარლამენტის თავმჯდომარემ წერილი გაუგზავნა უსუბეკოვს, რომელსაც სთხოვს შეადგინოს ახალი კაბინეტი.

დეპეშები

(საქართველოს დეპეშათა სააგენტოს)

24 სექტემბერი.

ბალშევიკური ცნობები.

მოსკოვი. სექტემბრის 23. (დასაწყისი არ არის მიღებული)... ჩვენი ჯარი ბობრუისკის ჩრდილო-აღმოსავლეთით იდგა 15 ვერსზე. ჩვენ ავიღეთ ვოლინის ნოვგოროდი. ეკატომირთან წამოვიყვანეთ ტყვეები და ხელთ ვიგდეთ ზარბაზნები და ტყვიის-მფრქვეველები. ჩვენმა ჯარმა აიღო კიევიდან 40 ვერსის მანძილზე მდებარე დაბა ბოროდიანკა. ნეჟინიდან 7 ვერსის სიშორეზე ბრძოლით ავიღეთ რამდენიმე სოფელი. სად ვერესოჩზე მტრის ჯავშნიანი მატარებელი ხელთ ვიგდეთ ბახმაჩის ჩრდილო-დასავლეთით ხელთ ვიგდეთ მტრის ჯავშნიანი მატარებელი ზარბაზნებით და ტყვიისმფრქვეველებით. კურსკის რაიონში ქ. შჩიგრი დავსტოვეთ. ქვედა ხოპერზე ჩვენი შეტევა გრძელდება. ჩვენი ჯარი დონის მარჯვენა ნაპირზე გადავიდა და ბრძოლით აიღო სადგურები: კრემენსკაია. ცარიცინის რაიონში ჩვენმა ჯარმა მედვედი. ბრძოლის შემდეგ დაიპყრო სადგ. კოტლუბანი და რამდენიმე სხვა პუნქტი მის ახლო-მახლო. ყიზლიარისკენ მიხაილოვსკის სამხრეთით ბრძოლით წინ წავიწიეთ. კიევის და ცარიცინის რაიონებში, კურსკის ორიენტ მხარეზე, უფრო მეტის სიძლიერით განვაახლეთ შეტევა. წითელი ჯარი ვიტომირზე მოკლე გზით გაემართა კიევისკენ. მეორეს მხრით ვოლგის ჯგუფმა განაახლა ძლიერი შეტევა ცარიცინისკენ. თუ დნეპრის და ვოლგის მიმართულებით ჩვენი შეტევა ბოლომდე მივიყვანეთ, სამხრეთის ფრონტზე სრულიად გავანადგურებთ დენიკინს.

მოსკოვი, ენკ. 23. კალიფორნიაში და ჩრდილოეთ ამერიკის სხვა შტატებში დაიწყო ნავთსადგურის მუშების ახალი გაფიცვები. გერმანიაში, დიუსელდორფში სპარტაკელები ახალი გამოსვლებისთვის ემზადებიან. გერმანიის მთავრობა ახალი რევოლიუციონერი მოძრაობის დაწყებით ძლიერ აღშფოთებულია რკინის ჩამომსხმელ 14 ქარხანაში მუშების გაფიცვები გრძელდება. ლორენში ისევ მოხდა არეულობა. მეტცში და მის მიდამოებში საალყო წესები გამოცხადდა. საფრანგეთის მთავრობა უკმად სცდილობს ხალხის დამშვიდებას. ციმბირში მყოფ 65000 ჩეხოსლოვაკის წამოყვანის ხარჯს ინგლისის, საფრანგეთის და ამერიკის მთავრობა ერთმანეთს შორის იყოფენ. უკანასკნელ დროში ჩეხოსლოვაკები არ იბრძოდენ, მხოლოდ იცავდენ რკინის გზას, მაგრამ ეხლა, როდესაც ციმბირში წითელი ჯარი შევიდა, ჩეხოსლოვაკები კოლჩაკისაგან დევნებით მოითხოვენ, რომ შინ იქმნენ გაგზავნილი. ჩეხოსლოვაკები ამერიკით მიაყავთ. ციმბირიდან მოსული ცნობებით, ტომსკი ლუბკოვის რაზმის წითელმა ციმბირელებმა აიღეს.

ომსკის ბურჟუაზიაში პანიკაა. სადტაიშეტთან ბოლშევიკების 300 კაცი გამოჩნდა. ბურჟუაზია აღმოსავლეთისაკენ გარბის. უკრაინის საბჭოთა რესპუბლიკის თავდაცვის საბჭომ პეტლიურას ჯარს შემდეგის მოწოდებით მიმართა: „კიევის დაპერის შემდეგ, პეტლიურას არმიის ჯარისკაცებო თქვენ დარწმუნდებოდით, რომ სისხლი დაღვარეთ მეფის გენერლების ზეიმისთვის და გამარჯვებისთვის უკრაინაში ზეიმობს მეფის გენერალი, მემამულე და მექარხნე. თქვენი მოხუცი მშობლების ზურგზე მათრახები გაბატონდა. თქვენ ცოლებზე და დებზე გამხეცებული ყაზახები ძალ-დატანებას ხმარობენ. უკრაინის სოფლები და ქალაქები სავსეა დახვრეტილთა გვამებით. თქვენ გესმით ესეც, რომ ბურჟუაზიული ძალა-უფლება წარმოადგენს საშინელებას და მუშათა და გლეხთა სიკვდილს და რომ ერთად ერთი ძალა-უფლება, რომელსაც შეუძლია ბედნიერება მოუტანოს ხალხს, ეს უკრაინის საბჭოთა რესპუბლიკის მთავრობაა. ძირს მემამულეები, ფაბრიკანტები და მექარხნეები! ჩაერთვით წითელ ჯარში და იბრძოლეთ თქვენი ინტერესებისთვის!.

ორენბურგში № ის არმიამ ორენბურგის პროლეტარიატთან. ერთად წითელ თურქესტანთან შეერთება იდღესასწაულა. ჯარის პარადი ს. რ. კ. პ. კომიტეტის თავმჯდომარე კალინინმა მიიღო. კალინინის მონაწილეობით შესდგა ორენბურგის, ბაშკირიის და ყირგიზის რევოლიუციონერ ორგანიზაციების და ჯარის წარმომადგენლების საზეიმო სხდომა.

კოპენჰაგენი. ენკ. 23. ინგლისში ახალი წესი შემოიღეს ინგლისიდან წამოსასვლელად, იქ საცხოვრებლად და ინგლისზე გზათ გაელის შესახებ. ამ წესრიგის თანახმად უცხოელები პირველად სარეგისტრაციოდ პოლიციაში გამოცხადდებიან (ბაუშვების გარდა) მოგზაურები გადმოვლენ მხოლოდ განსაზღვრულ ნავთსადგურებში განსაკუთრებულ ოფიცრის ნებართვის შემდეგ.

კოპენჰაგენი. ენკ. 18. მიუხედავად, ქვედა ელბაში და სტრასბურგში პროტესტი გამოაქვთ მთავრობისთვის არა სასურველ ელემენტების გაძევების გამო. პრაგაში დიდი უწესობა მოხდა. ნაციონალ-დემოკრატები გადატრიალებას აწყობენ, ტრუსარის მთავრობის ჩამოსაგდებათ და აპირებენ ბენეშ კრამარჟის დიქტატურა დამყარონ.

ნიუიორკი. ენკ. 23. ქვა ნახშირის შემოსვლა გერმანიაში ძლიერდება, რის გამოც რკინის გზის მოძრაობას კიდევ უფრო ამცირებენ. არკვევა, რომ საჭიროა მოძრაობის სრულიად შეწერება.

მოსკოვი ენკ. 23. მოსკოვის მუშათა ქალების უპარტიო კონფერენციაზე სვიდერსკა გამოვიდა მოხსენებით: „სასურსათო საკითხი და მუშა-ქალები“. შემდეგ ლენინმა ილაპარაკა ქალის პოლიტიკაში ჩარევის შესახებ, რომელიც აუცილებელია თავიდან დაიწყონ და სრულიად სახალხოთ გადააქციონ მშრომელთა უფლება. ქალს შრომის ფართე ადგილს აძლევენ. ჩვენ მძიმე ბრძოლის დროს მუშა ქალის დახმარება, არა მარტო პარტიულის, არამედ უპარტიოსიც ჩვენთვის ძვირფასი და აუცილებელია. აღნიშნა რა ორგანიზაციული მუშაობა წითელ არმიაში აგიტაციის, სასურსათო კანტროლის, წვრილი მეურნეობის გაუმჯობესების და სურსათის განაწილებისთვის, ლენინმა სთქვა, რომ ყველა ეს მუშაობა უპარტიო ქალებსაც შეუძლიანთ. ჩვენ ვსაჭიროებთ, დაასრულა ლენინმა სიტყვა, რომ მილიონი ქალი მოვიდეს დასახმარებლათ. მაშინ ჩვენ დარწმუნებული ვიქნებით, რომ საბჭოთა რუსეთს მტერი არ ეყოლება და თუ ეყოლება, არც საშინელი იქნება. ლუნაჩარსკიმ მოხსენებაში „რელიგია და კომუნიზმი“—აღნიშნა რომ ჟენშარიტათ რწმენა საჭიროა.

ვლადიმირის პარტიის ცნობები.

პოლიტიკური საზღვრები რუსეთისა და ბალტიის პროვინციების შორის შეუშავებულ უნდა იქნეს ეტნოგრაფიულ საფუძველზე; ასევე უნდა დამყარდეს ნეიტრალური ზონა, სადაც საბჭოთა რუსეთმა ჯარი არ უნდა იყოლიოს. ეს ზონა ნეიტრალურ სახელმწიფოს უნდა გადაეცეს. ბერლინის გაზეთები ამ პირობათა შესახებ აცხადებენ, რომ ამ პირობების მიხედვით შეიძლება ითქვას, თუ რომელ ნეიტრალურ სახელმწიფოს უნდა ლაპარაკი. ეს შეარს უპერს იმ მის წრაფებებს, რომელიც შეჰქმნის მტკიცე კედელს რუსეთსა და გერმანიის შორის, რაც უმთავრესად აწყნარებს საფრანგეთს და აძლიერებს და ამდიდრებს „ძველ“ გაბედულ ინგლისს.

„ტან“ ი ბეჭდავს იაპონია - გერმანიის შორის ვითომ 1918 წ. შემოდგომაზე დადებულ ხელშეკრულების ტექსტს. ეს გაუგონარი სიყალბეა. ომის განმავლობაში იაპონიას არც ერთხელ არ უღალატნია თავის მოვალეობისთვის და მოკავშირეებისადმი ლოიალობისთვის.

დაპყრობილ ოლქებში ოქტომბრის 12 სთვის დანიშნული საქალაქო არჩევნები, საფრანგეთის საოკუპაციო ადმინისტრაციის ბრძანებით, უნდა გადაიდოს.

შვეიცარიის პრეზიდენტი მომავალ არჩევნებზე არ წამოაყენებს თავის დიდატურას.

ბერლინიდან იტყობინებიან: ცნობებიან გაჭიანურებული მუშები, რომლებიც მუშაობაზე ისევ იწყებენ. გაჭიანურებული [illegible] დაბრუნდენ.

ვერსალში გერმანიის დელეგაციის კონფერენციას განუცხადა, რომ რწმუნებულება მიიღო ხელი მოეწერა იმ ხელშეკრულებას, რომელიც გერმანიას კონსტიტუციის 61 მუხლის „უქმნებს.

ორშაბათს მეფე ალბერტი ელისაბედის და პრინც ლეოპოლდის თანხლებით რომელიც ამერიკაში მიემგზავრებოდნენ. (ადგული ბელგიის ნასადგური) გემი „ჯორჯ ვაშინგტონი“ წავიდა. ეხლა ბელგიის ომამდის ყოფილ გეოგრაფიულ საზღვრებში აღდგენილია ხუთი წლის წინად ამავე დღეს ყუდრების სროლის დროს ბელგიის მალინთან ახლოს ბრძოლის ველზე მაში იდგა და თვალ-ყურს ადევნებდა გერმანელებს, რომლებიც მისი სამეუკანასკნელ ნაჭერ მიწისათვის იბრძოდნენ „ქვეყანა, რომელიც თავს იცავს, აძლება დაიღუპოს; გქონდესთ რწ ჩვენს ბედში, ამბობდა ის, დაეც ტვერპენი და მეფე ალბერტი უსაშეფოდ და გენ. ერმალმა უარჰყოფდა თავშესაფარი ოსტენდეს იმ სადგურში, რომელიც მან დღეს ტოვა. შეიძლება მოგონებამ სავარ 1914 წლის ოქტომბრის მის შესახებ გაუარა მას გუ და მან ფიქრში პარალელი გატარ ჩუმ მწუხარე ხალხსა, რომელიც მაშინ აცილებდა და ეხლანდელ მით შეხვედრას ხალხისას, რომ ეხლა მას ბედნიერ მგზავრობას ვებდა. ეხლა ბელგიელები ეკითხ ერთი მეორეს. „ჯრა მოიგო ბელგი

ერთი საბუთი ხდება მის ეხლავე ხორციელების სასარგებლოთ. შეუძ ეხლავე სოციალისტურ წარმოების ნებას, მით უფრო, რომ ასე ღარ ვართ.

ასე, მაგალითად გერმანული აქტ განსაზოგადოებრიობის სამინისტ მეთაური, ჩვენში ნაციონალურ სა ში კარგად ცნობილი ოტტო ბაუ ერთ თაყის პატარა, მაგრამ შესანიშ წიგნაკში („გზა სოციალიზმის ასე ანვითარებს ამ აზრს: „ჩვენ სა ლი ღარიბები ვიქნებით. და ამ სიღარიბის დროს როგორ შეიძ ჩვენს შრომის შემოსაგლიდან ნა ბულ პრელატებს, გამაყუდნულ გრ ომში გამდიდრებულ თავისედ კაპიტ სტებს და უსაქმო რენტიორებს ღალა ვაძლიოთ?!. შეუძლია ასეთნა დაღარიბებულ ხალხს კიდევ ვიტანო რომ ისედაც სუსტი შემოსავალი შრომისა ასე უსწორ-მასწოროთ წილდეს?!.. ჩვენ ამისთვის საკმაო რიბნი ვართ... ჩვენს მატერიალურ პირველებში მხოლოდ ერთად ერთი მოსავალია: სოციალიზმი.“

ამნაირად, ხსნა სოციალიზმშია. გზა საქმეს ვერ გამოასწორებს. რაც ბა მას, რომ სოციალისტური რევო ცია მარტოგერმანიაშია და მთელ ქვ ჯერ არ მოსდებია, მართალია ამ ლოს და ბოლოს სოციალიზმის გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს, მის დაწყებისათვის კი ვერ იქნებ ლის შემშლელი. თვით კაპიტალ ინგლისშიაც ხომ ბევრ ებრძვის ქვეყნის მაღნების სახელმწიფოსათვის გადა ცხადია, გერმანიაც პირველ წ მხოლოდ ასეთ ხასიათის წარმ განსაზოგადოებრიობას თუ მოახდ საც დაწვრილებით ქვევით შევეხებ კი აქ პირველი ნაბიჯები კარგათ გადადგმული—ეს იქნება საქ აგიტაცია სოციალიზმის გამარჯ კაპიტალისტურ ქვეყნებისათვის. ხომ რევოლიუციონერი ძალები დათან იყრის თავს!

ასე ამნაირათ, გერმანიის განსაკ ბული პირობები, შინაგან პოლ მომენტს და მუშათა კლასის სურვილებსაც რომ ჯერ-ჯერობ

გერმანიის რევოლიუცია და წარმოების განსაზოგადოებრიობა

(წერილები გერმანიიდან).

რუსეთის სოც.-დემოკრატიის მეუმცრესეთა ფრთას სოციალიზმის პრაქტიკულათ განხორციელების საკითხში ერთი რამ ახასიათებდა: მისი აზრით ჩამორჩენილი რუსეთი ვერ შეიქნებოდა სოციალიზმის დამწყები და, ასე ვთქვათ, ევროპის ტონის მიმცემი. რომელიმე პარტიის ან რევოლიუციონურ ძალის ძლიერი ნების-ყოფა კი არა, არამედ ეკონომიური აგებულება რუსეთისა—ეი რა უნდა ყოფილიყო მარქსისტებისათვის უმთავრესი.

დღეს სხვადასხვა მიზეზების გამო ეს საღი იდეა ფითქოს დამარცხებული და უკუ-გდებულია. რუსეთში ძველი სლავიანოფილური აზროვნება, მარქსისტულ ტერმინებით შეფერილი და ახალ პირობებს შეფარდებული, თავის გამარჯვებას ზეიმობს. მაგრამ ეს „გამარჯვება“ უფრო გვიმტკიცებს მის სიღარიბეს და უვარგისობას.

განადგურებული წარმოება, დაცარიელებული ქალაქები, მუდმივი სამოქალაქო, თავისივე ძმების წინააღმდეგაც მიმართული ომი, ანარქია, სიმშილი—ეი სურათი დღევანდელ რუსეთისა.

და ეი დასავლეთ ევროპის ნანატრი განახლებაც ავსტრო-უნგრეთისა და გერმანიის რევოლიუციით დაიწყო. მსოფლიო რევოლიუციის დღევანდელი ცენტრიც, როგორც მარტოვმა ერთ გერმანელ დამოუკიდებელ სოც.-დემოკრატისადმი მიმართულ წერილში აღნიშნა, არა მოსკოვში, არამედ ბერლინში უნდა ვეძიოთ. ცხადია, საქართველოს სოც.-დემოკრატიაც, რომელიც რუსეთის მეუმცრესეების ციტადელს შეადგენდა, გერმანიის მუშათა კლასიდან მოელის გზისა და კვალის ჩვენებას.

შესძლებს თუ არა გერმანიის სოც.-დემოკრატია თავის პროგრამის განხორციელებას? რამდენათ არის სოციალიზმისათვის პირობები მზათ? ან რა გაკეთებულა ამ მხრით აქამდის? ან რას უნდა მოველოდეთ მომავალში?—ეი ყველა ის საკითხები, რომელიც ყოველს ჩვენ განს აწუხებს და რომელზედაც ჩვენ პასუხის გაცემას შევეცდებით.

ეს საკითხი ჩვენთვის სხვა მხრითაც არის საინტერესო.

რუსეთში ბევრი ენერგია დაიხარჯა იმის გამოსარკვევათ, თუ რა ხასიათი ჰქონდა რევოლიუციას: ბურჟუაზიული თუ სოციალისტური. აქ, გერმანიაში, ასეთ კამათს ადგილი არა აქვს. გერმანიის რევოლიუციას ცხადია სოციალისტური ხასიათი აქვს, რითიც არ უნდა იყვეს იგი უმეშვეოთ გამოწვეული. გერმანიის პროლეტარიატი ხალხის უმრავლესობას, თითქმის ორ მესამედს შეადგენს. წარმოებაც სრულიად მომწიფებულია მის საზოგადოებრივათ მოსამართად. ასე რომ რუსეთისავით ცხად იდეიურ სხვადასხვაობას აქ ნიადაგი არა აქვს.

მაგრამ აქ სხვა წინააღმდეგობა იჩენს თავს. რა გზით უნდა მოხდეს სოციალიზმის განხორციელება? დემოკრატიის საშუალებით. წარმოების მიზან-შეწონილ თანდათანობითი ორგანიზაციით, თუ უმცირესობის ბატონობით, ტერორისა და სამოქალაქო ომის გაღვივებით? საჭიროა აქ, გერმანიაშიაც, რუსული მეთოდი, თუ გერმანიის რევოლიუციას სულ სხვა მიმართულება უნდა ჰქონდეს? ეს ორი იდეა აქ „მატერიალურ ძალებათ“ არის გადაქცეული და ცხარედ იბრძვის.

საკითხი თითქო ისეა დაყენებული, როგორც სამოციან წლებში ინტერნაციონალში: მარქსი თუ ბაკუნინი, მეცნიერული სოციალიზმი თუ რუსეთის ნიადაგზე აღმოცენებული „ბუნტარული“ ანარქიზმი? დღეს კომუნიზმის აჩრდილი, როგორც 1848 წელს, მარტო ბურჟუაზიას კი არ სცემს თავზარს,—დღევანდელი კომუნიზმი, რომელიც მხოლოდ შემთხვევითი სახელია „ბალშევიზმისა“ და შინაარსით ძალიან შორს სდგას მაშინდელ კომუნიზმიდან, შიშს იწვევს აგრეთვე შეგნებულ პროლეტარულ ნაწილში. შიშს იწვევს არა სოციალიზმის განხორციელება, არამედ „ბალშევიკური“ მეთოდი მის განხორციელებისა.

ეი ამ მხრითაც წარმოების განსაზოგადოებრიობის საკითხი დიდ მნიშვნელოვანი და საინტერესო არის რომელ გზას დაადგება გერმანიის რევოლიუცია? სოციალიზმი ოპოზიციონურ ძალიდან შემომქმედ, მაღალ ფორმების განმახორციელებელ ძალათ იწყებს გადაქცევას. უჩვევი, უცხო ადგილებია მისთვის გასაკაფი. შესძლებს თუ არა გერმანიის მუშათა კლასი მეთაურობის შენარჩუნებას და საჭირო შორსმჭვრეტელობის გამოჩენას? ამას დიდი გავლენა ექნება არა მარტო გერმანიისათვის, არამედ მსოფლიო სოციალისტური მოძრაობისათვისაც.

ომისა და ზავის პირობების გავლენა გერმანიის წარმოებასა და მის განსაზოგადოებრიობაზე.

ჯერ კიდევ 1902 წელში აღნიშნა კ. კაუცკიმ თავის ორ პატარა, მაგრამ კლასიკურ ნაწარმოებში („სოციალური რევოლიუცია.“ „სოციალურ რევოლიუციის მეორე დღეს.„). სულ ადვილი შესაძლებელია სოციალური რევოლიუცია ევროპიულ ომს მოჰყვესო. ამასთანავე მისთვის ცხადი იყო რევოლიუციის ასეთ მომენტში ამოსავალ წერტილად. ომი ეკონომიურათ აღარიბებს და აქვეითებს ქვეყანას. ბურჟუაზიულ ქვეყნის მიერ ომის დროს ჩადენილი ცოდვები შემდეგ სოციალისტურ მოძრაობას უნდა დაეწვეს კისერზე. ამასთანავე ომს გამანადგურებელი ფსიქოლოგიური შედეგები მოჰყვება.

რაც 1902 წელს შესაძლებლობა იყო, დღეს მეორე სინამდვილეა. რადა საჭიროა იმაზე ბევრი ლაპარაკი, რომ ამ ომმა ყოველგვარ მოლოდინს გადააჭარბა. ასი წლობით დაგროვებული სიმდიდრე ოთხ წელში იქნა გადათელილი და განიავებული. თუ ეს საერთოდ ითქმის, მით უფრო დამარცხებულ გერმანიის შესახებ. რაც ომის ცეცხლს გადარჩა—გამარჯვებულ ქვეყნების ხვედრი უნდა გახდეს, ყველა მოსსენებები „განსაზოგადოებრიობის“ შესახებ (აქ უფრო პოპულიარული სიტყვა: die sozialisierung, მაგრამ რაკი ჩვენში „სოციალიზაციას“ სხვა კერძო მნიშვნელობა ჰქონდა, ჩვენ ყველგან „განსაზოგადოებრიობას“ ვხმარობთ.) შემდეგი ჩვენი იყვნენ: ჩვენ საშინლათ ღარიბები ვართ, ჩვენ არაფერი არა გვაქვს და სხვ. ისტორიის საშინელი დაცინვაა, რომ სოციალიზმი, რომელიც კაპიტალიზმის განახლების, სიმდიდრის და კეთილდღეობის გამომხატველია, ასეთ საშინელ პირობებში ეკვლინება ქვეყანას.

ომის დროს გერმანიის მთელმა წარმოებამ, ისე როგორც სხვა ქვეყნებში, თავისებური სახე მიიღო. წარმოება ომის მოთხოვნილებებს იყო შეგუებული. აუარებელი მუშა ხელი ომისთვის მუშაობდა. ომის შემდეგ საჭიროა წარმოების ამგვარი ხასიათის რადიკალურათ შეცვლა. ასე რომ, მარტო ამ საქმისათვის, სოციალიზმს რომ თავი დავანებოთ, აუარებელი ენერგია უნდა დაიხარჯოს.

რევოლიუციის პირველ დღეებში კ. კაუცკიმ ჯერ კიდევ რევოლიუციამდე დაწერილი წიგნი გამოაქვეყნა: „სოციალ-დემოკრატიული შენიშვნები გარდამავალი წარმოებისათვის“. ამ წიგნში აღნიშნულია მთელი რიგი საკითხებისა, რომელიც ომის შემდეგ ყოველ მთავრობას წინ უნდა დასდგომოდა, და არა მარტო მთავრობას. მრავალი საკითხები, საერთაშორისო გზით უნდა გადაჭრილიყო. წარმოების მიზან-შეწონილი ორგანიზაცია, როგორც ნაციონალურ, ისე საერთაშორისო ფარგლებში, აუცილებელათ უნდა გეტარებინათ სხვადასხვა სახელმწიფოებს, რა ხასიათისაც არ უნდა დარჩენილიყვნენ ისინი ომის შემდეგ. რასაკვირველია, კაპიტალიზმს იგი ორგანიზაცია ძალა უნებურათ და სურვილის წინააღმდეგ უნდა შეესრულებინა, თუ მას ახალ ომების სისხლში ჩახრჩობა და თავისივე სამარის გათხრა არ უნდოდა. მაგრამ მხოლოდ სოციალიზმს და მუშათა კლასს შეეძლო მისი ორგანიული და წესიერი გატარება, რადგან სოციალიზმი ხომ თავისთავად წარმოების ორგანიზაციაა და ამასთანავე საზოგადო და საერთაშორისო ორგანიზაცია.

აქედან ორი რამ არის ცხადი: ერთი, რომ სოციალიზმი ეკონომიური აუცილებელობა გახდა და მისი განხორციელება ამა თუ იმ სახით უსათუოა. მეორე ისა, რომ სოციალიზმის განხორციელება დაკავშირებულია მთელ რიგ საკითხებთან, რომელიც ომის წარმოების ლიკვიდაციის საჭიროებამ წამოაყენა. ასე რომ, სოციალიზმის პრაქტიკული გატარება, მარტო ეს მომენტი რომ მივიღოთ სახეში, ერთი ორად გართულებული არის. მუშათა კლასი იძულებულია არა მარტო თავისი მისია შეასრულოს და საკუთარი იდეალები განახორციელოს, არამედ ძველი ქვეყნის ცოდვებიც ზღოს.

ჩვენ ზევითაც აღვნიშნეთ, რომ დაზარალებულ გერმანიისათვის ეს საერთო სიძნელე გაორკეცებულ ხასიათს ღებულობს. აუარებელი ლოკომოტივები, ვაგონები, რკინეულობა და სხვა გადასცა გერმანიამ გამარჯვებულ მხარეს. ოც მილიარდ ოქროზე ნაანგარიშევი მხოლოდ ორი წლის განმავლობაში უნდა იქმნეს გადახდილი და შემდეგ კიდევ ვინ იცის რამდენი. ერთი სიტყვით გერმანიის ხალხი აშკარა მონათ და მუშათა კლასი კი დღიურ მუშათ უნდა გაუხდეს გამარჯვებულ იმპერიალისტებს. ცხადია, სანამ ასეთი პირობები გრძელდება, სოციალიზმის საქმე შეფერხებულია და საჭირო ნაყოფსაც ვერ მოიტანს.

ასეთმა პირობების არსებობამ სოც.-დემოკრატიულ აზროვნებაშიც ცვლილებები შეიტანა და სხვა და სხვა მიმართულებები გამოიწვია.

ზოგის აზრით ასეთ დროს განსაზოგადოებრიობის დაწყება ყოველად შეუძლებელია. ჯერ ერთი რომ დამარცხდება და მეორეთ, შინაგან ძალებითაც რომ არ დამარცხდეს, სოციალისტური წარმოება გამარჯვებულ ქვეყნების იმპერიალიზმის მოღალეთ გადაიქცევა; ასე რომ ფაქტიურად სოციალისტურ ხასიათს ისევ დაჰკარგავს. გადავდოთ სოციალიზმის განხორციელების დაწყება, რადგან ახე ღარიბები და ხვებისგან დამოკიდებულნი ვართ. ჯერ წარმოება ძველ კალაპოტში ჩადგეს, პირად ინიციატივას ფართო გზა მივცეთ და შემდეგ, როცა საქმე გამოსწორდება, სოციალიზმი დროც მოვა და მისი ცხოვრებაში გატარებაც ნაყოფს მოიტანს. ასე ამბობენ ერთნი.

მეორენი სულ სხვანაირათ უყურებენ საკითხს. რაც პირველთათვის სოც.-დემოკრატიის ნაკლულევანება და საინტერესო არის რომელ გზას დაადგება გერმანიის რევოლიუცია? სოციალიზმი ოპოზიციონურ ძალიდან შემომქმედ, მაღალ ფორმების განმახორციელებელ ძალათ იწყებს გადაქცევას. უჩვევი, უცხო ადგილებია მისთვის გასაკაფი. შესძლებს თუ არა გერმანიის მუშათა კლასი მეთაურობის შენარჩუნებას და საჭირო შორსმჭვრეტელობის გამოჩენას? ამას დიდი გავლენა ექნება არა მარტო გერმანიისათვის, არამედ მსოფლიო სოციალისტური მოძრაობისათვისაც.

გში". არის ზოგიერთი უკმაყოფილე... კონფერენცია ისაღაში „რა მი ით მან სამხედრო, ფინანსიურ და ოლიტიკურ თვალსაზრისით".

ნეიტრალიტეტი არ გამოგიდა საკმა- ისი, რომ მას თავზე არ დაბომდნენ ა ბელგია მოელოდა კონფერენციისა- ან მომავალში გარანტიას, ჰოლანდიას- ან და გერმანიასთან საზღვრების და- ესებას. ბელგიის დელეგაცია საიდუმ- ოს არ აკეთებს იმ ფაქტიდან, რომ ბლანდელი გარანტია უფრო ნაკლები ამაკმაყოფილებელია, ვიდრე ნეიტრა- იტეტი. ბელგიას სურდა მიეღო მალ- ედა და ეუპენი და მიიღო ცოტა გა- ონაკლისით რკინის გზის ხაზი. გერმა- ია ბელგიის საზღვარის საკითხი ბგრე- ვე ბელგიისთვის სასურველათ და- რულდა. საკითხი ლიუსემბურგის სა- ერცოგოს შესახებ, სადაც ბელგია ლებისციტს მოითხოვდა მალე კარგად დასრულდება საფრანგეთის და ბელგიის ეთანხმებით. ბელგია ისწრაფოდა უფ- ლება მიეღო შელდაზე თავისუფლათ აოსნობისთვის და აგრეთვე, რომ პრო- ინცია ლიმბურგის, რომელიც 1830 ლიდან 1839 წლამდე ბელგიას ეკუთ- ნოდა, თავდაცვის თვალსაზრისით რე ირგანიზაცია მომხდარიყო და არ წარ- ოდგენდა მაშინ გაშლილ კარებს ბელ- იაზე თავდასხმისათვის გარედან. რაც შეეხება ფინანსებს, ბელგიამ სამხედრო ესხების შემცირების მიხედწია, მაგრამ ერმანიამ უარი უთხრა მას იმ 7 ილიარდი მარკის დაბრუნებაზე, რომელიც მან ბელგიაში დასტოვა. ელგიამ 2 ნახევარი მილიონ ფრანკის მიღების უფლება მიაღწია, რომელიც ერმანიიდან მიღებულად ჩაითვლება. რაც შეეხება ეკონომიურ ცხოვრებას, ელგია მოითხოვდა შელდაზე მას უფ ლება ქონოდა არხები გაეყვანა, ისე რომ წინასწარ საჭირო არ ყოფილიყო ჰო- ლანდიის ნებართვა. ეს საკითხი უფრო საჭიროა ბელგიისთვის ეკონომიურის თვალსაზრისით, ვიდრე სამხედრო აგ- რეთვე სასურველია ასეთივე უპირატე- სობა სხვა არხებზე და ნებართვა, ისარ ებლოს არხებით, რომელიც რიენზ და ეშას აერთებს. ბელგიის მოთხოვნ- ებას დიდი სიხელმწიფოები და განსაკუ- თრებით ამერიკა ნაკლებად უპერენ მხარს.

ახალი ამბები

საქართველოს რესპუბლიკის მთავ- რობის თავმჯდომარე ბ. ნოე ჟორდა- ია მორჩა და თანამდებობის აღსრუ- ებას შეუდგა.

✦ პრაქტიკული აკადემია. 22 სექ- ემბერს შესდგა კრება საველპრო-სამ- ეწველო პალატის კომიტეტისა, რო- ელსაც დაესწრენ, სხვათა შორის, ფი- ანსთა მინისტრი ბ-ნი კანდელაკი, რექ- ორი სახელ. უნივერსიტეტისა პროფე- ორი მელიქიშვილი და სხ. კრებამ მოისმინა მოხსენება პალატის სასკოლო განყოფილების გამგის ბ-ნი მიხეილ თაქთაქიშვილისა შესახებ, ტექნიკურ და სავროფესიო განათლებისა. განათლების გეგმა მიღებულ იქნა. კრებამ დაადგინა: დაარსდეს პირველ რიგში საველპრო- სამრეწველო პრაქტიკული აკადემია 4 სემესტრიანი, აკადემიის სამოსწავლო გეგმის შესადგენათ არჩეულ იქმნა კო- მისია 3 კაცისაგან: ფინ. მინისტრი კან დელაკი, პროფ. მელიქიშვილი და მი ხეილ თაქთაქიშვილი. კომიტეტი თხოუ ლობს პალატის საზოგადო კრებისაგან სასწავლო პროგრამის განსახორციელებ ლათ ჯერ ჯერობით 1 მილიონ მანეთს.

✦ ამერიკის სამხედრო წარმომად- გენელის სომხეთის მთავრობასთან, გე ნერალ ჰარბორდს, 27 სექტემბერს მოე ლიან ერევანში.

✦ სომხეთის დიპლომატიურ წარმო- მადგენლათ ბათუმში დაინიშნა ჟურის ტი ა. ჩიმიშკიანი.

✦ მობილიზაცია სომხეთში. გუმბრ ში გამოცხადდა მობილიზაცია 32 წლამდე. მობილიზაცია არ ეხება რკი ნის გზისა და ფოსტის მოსამსახურეთ.

✦ საქართველოს ერობათა გლმასრუ ლებელმა კომიტეტმა აირჩია ბიურო, რომელშიაც შედიან: ლორთქიფანიძე, ჭუთათელაძე და ცეკვაშვილი.

✦ ღვინის და საკონიაკო სპირტის დამზადება. მიწათ-მოქმედების სამინის- როს სახელმწიფო ქონების განყოფი- ლებამ შუამდგომლობა აღძრა მთავრო- ბის წინაშე, რათა გადასცენ მის განკ- არგულებაში სამი მილიონი მანეთი. განყოფილებას სურს ამ ფულით შეიძი- ნოს 12000 ფუთი ყურძენი, რომლისა- გან უნდა დაამზადონ ღვინო და საკო- ნიაკო სპირტი.

✦ ხანდრო მაისურაძის სახელობის წიგნთ - საცავ-სამკითხველოს საზეიმო გახსნა მოხდება კვირას, დილის 11 ს. (ელისაბედის და ნეკრასოვის ქუჩის კუთხე, „ბომონდის„ სასტუმრო) მიწვე- ულ არიან მთავრობის, დემოკრატიულ, პროფესიონალურ საბჭოების და საზო- გადო დაწესებულებათა წარმომადგენ ლები, შესვლა საზეიმო გახსნაზე საგან- გებო ბარათებით.

✦ სახ. უნივერსიტეტის ქართული სექცია ამით აცხადებს, რომ ყველა ქართულ განყოფილებებში უნივერსი ტეტის-პროგრამის მიხედვით მეცადი ნეობა დაიწყება 5 ოქტომბრიდან, რო- მელიც დაუბრკოლებლივ და ნორმალუ რად აწარმოებს. კვირას, 28 სექტემ- ბერს, საღამოს 6 საათზე, რუსული კლუბის ყოფილ შენობაში (პლეხანოვის ქუჩა, სახლი № 123) დაინიშნულია ქარ- თულ განყოფილებათა, ლექტორთა, ლექტორობის მსურველთა და გან- ყოფილებების წარმომადგენელთა კრე- ბა, რომელზედაც აუცილებლად ყვე- ლა უნდა გამოცხადდეს განყოფილებე- ბი, რომელთაც წარმომადგენელნი არა ჰყავთ, ან და ახალ პირების არჩევას ეპირებიან, 28 სექტემბერს ყველა უნდა გამოცხადდეს.

✦ ვაჭრობა მრეწველობის პალატის თავმჯდომარე დ. გ. აფხაზი თანამდე- ბობას თავს ანებებს.

✦ სტუდენტთა საღამო. 11 ოქტომ- ბერს, სახ. უნივერსიტეტის სტუდ. სა- საღილოს ფონდის გასაძლიერებლად გაიმართება კაბარე ვოდევილით. მოწვეული იქნებიან გამოჩენილი ძალები. მაგიდები წინდაწინ უნდა დაიკვეთონ. თითო მა- გიდა (4 კაცისათვის) ეღირება 100 მან. ბილეთების შეძენა შეიძლება სახლდი- ლოში.

✦ თანამდებობიდან დათხოვნა. ში ნაგან საქმეთა მინისტრის განკარგულე- ბით დათხოვნილ იქმნა სამსახურიდან ქუთაისის საგუბერნიო ციხის უფროსი პ. ბაქრაძე და მისი თანმდებობის ასრუ ლება დროებით ნ. ასათიანს მიენდო.

✦ დატუსაღება განსაკუთრებულ რა- ზმმა დაატუსაღა კ. ქელიძე, რომელსაც ბრალი ედება მრავალ სხვა და სხვა ადგილას დაცემაზე მონაწილეობის მი ღებაში.

✦ რვეულები. კულტურის და შრო- მის კავშირის მსწრაფლ მბეჭდავმა და მზადა, განათლების სამინისტროს და- ვალებით რვეულები შეგირდებისთვის, ერთ ხაზიანი და ორ ხაზიანი (ქართუ- ლი). რვეულები ეძლევათ ერობათ დაბალ ფასებში.

ჯვარედინი.

— დღეს, საღამოს 6 საათზე, ბიუ როს ბინაზე, დანიშნულია მე-6 რაიო ნის ს. ს. დ. მ. პ კოლექტივის მორი გი სხდომა.

— დღეს, საღამოს 6 საათზე, ბიუ როს ბინაზე შესდგება საქართველოს ს. დ. მ. პარტიის მეორე რაიონის წევრთა ჩვეულებრივი კრება.

— ხუთშაბათს, 25 სექტემბერს, საღა- მოს 6 საათზე შესდგება ს. ს. დ. მ. პარტიის მეორე რაიონის კოლექტივის ჩვეულებრივი სხდომა (ჯახეთის ქ.№ 1).

— დღეს, 25 სექტემბერს, შუადღის 3 საათზე დანიშნულია ნაძალადევის რა იონის სახალხო გვარდიის საზოგადო კრება. კრებაზე დასწრება ყველა გვარ დიელებისთვის სავალდებულოა.

მთავრობაში

18 სექტემბრის სხდომაზე მთავრობამ დაადგინა:

— გადაიდოს ფინანსთა და ვაჭრობა- მრეწველობის მინისტრის განკარგულე- ბაში 10,000 მან. 10 მილიონიან ფონ- დიდან სოხუმის საკრედიტო დაწესებუ- ლებათა რევიზიის მოსახდენათ.

— ნება მიეცეს სამხედრო უწყებას ამა წლის სექტემბრის კრედიტი § 1, მუხ. 3, გადიდოს 3,500,000 მანეთამდე იმ პირობით, რომ მომავალ 8 თვის განმავლობაში ხსენებული კრედიტი შე- მცირებულ იქნება აღნიშნულ თანხით.

1) სოხუმის საოლქო სასამართლოს თავმჯდომარედ დაინიშნოს იმავე ოლ- ქის სანგანგებო სასამართლოს თავმჯდო მარე გიორგი სიდამონ-ერისთავი.

2) სოხუმის ოლქის სასამართლოს პროკურორის თანამდებობის აღსრულე- ბა დროებით დაევალოს თფილისის ოლ- ქის სასამართლოს მრავლმდებელის ამხა- ნაგს დიმიტრი ჩხატარიშვილს.

უცხოეთი

ალბერტ ტომას პროექტი საფრანგეთის რკინის გზების ნაციონალიზაციის შე სახებ.

28 აგვისტოს, გზათა მინისტრმა ვ. კლაგეიმ წარუდგინა საკაშენებლო კო მისიას პროექტი ალბერტ ტომასი, რო- მელიც შეეხებოდა საფრანგეთის რკინის გზების ნაციონალიზაციას. მინისტრმა განაცხადა, რომ მთავრობას ამ ჟამად შეუძლებლად მიაჩნია მიიღოს ტომას პროექტი. თავის მხრივ მინისტრმა გა- აცნო პროექტი რკინის გზების შეერთე- ბის—რომელიც უნდა განაგოს კომიტე- ტმა—რომლის შემადგენლობაც ასეთი იქნება: წარმომადგენლების კამპანიისა, პერსონალისა, საბელმწიფო და რკინის გზის კლიენტების.

ბერლინის სახჭოს აღმასრულებელი კომიტეტი.

გაზ „ჰატ-ურ-ბენდლატი" იუწყება, რომ ნამდვილ წყაროებიდან ვიცით, რომ განზრახული სპროტესტო გაფიცვა ბერ- ლინის მუშათა საბჭოების აღმასრულე- ბელ კომიტეტის დათხოვნის შესახებ, გადადებულ იქნა. განზრახულია გაფი- ცვა მოახდინონ 9 ნოემბერს, რე- ვოლიუციის წლის თავზე. მთავრობას გადწყვეტილი აქვს მიიღოს სასტიკი ზომები მეამბოხეთა წინააღმდეგ.

დამოუკიდებლების და კომუნისტების კონფერენციამ მიიღო რეზოლიუცია, რომლითაც უცხადებს ომს მთავრობას და ემუქრება ქვეყნის ეკონომიურ ცხო- ვრების შეჩერებით. კომუნისტებმა გა- მოუშვეს მოწოდება მუშებისადმი, სადაც მოითხოვენ, რომ მუშებმა არ მიიღონ მონაწილეობა იმ მუშაობაში, რომლით ც სურთ დანგრეული სოფრანგეთის პრო ვინციები აღადგინონ. აგრეთვე—მუშებს მოუწოდებენ არ შეასრულონ სამავო ხელშეკრულება.

ლატიშთა დელეგაციის ნოტა.

ლატიშთა დელეგაციამ მიმართა ნო- ტით უმაღლეს მთავრობას, სადაც აღ- ნიშნულია მდგომარეობა ლიტვის იმ ნაწილისა, რომელიც გერმანელების ხელშია. დელეგაცია მოითხოვს მიღე- ბულ იქნას ყოველივე ზომები, რომ გერმანელებმა დაუყონებლივ დასტოვონ მათი ტერიტორია.

(ჰუმანიტე. 29 აგვ.)

პასუხათ „სახალხოელებს".

დიდი ხანია, რაც მგელაძის წინააღმ- დეგ „სახ. საქმე" კამპანიას აწარმოებს; რა არ შეთხზა მან და მისმა სულის ჩამ- დგმელმა კორესპონდენტებმა ამ ბნის განმავლობაში, მაგრამ ის, რაც ხდება ამ უკანასკნელ დროს, ყოველ საზღვარს სცილდება.

სხვათა შორის „სახ. საქმის" 628 №-ში ვინმე „მიუდგომელი" ეხება ჩემს და ჰეიშვილის ქალის ინციდენტს და სწერს თითქო მე შეურაცყოფა მიმეყე ნებინოს ჰეიშვილის ქალისთვის სამსახუ რის შესრულების დროს, და მგელაძემ მე, მტყუანი ხელ უხლებლათ დამტოვა და ცოდი მართალი ჰეიშვილის ქალი მე-5 თე განყოფილებაში გადაიყვანა. მე ვამტკიცებ, რომ ეს მტკნარი სიცრუ ეა ჰეიშვილის ქალი ჩემსა და სამსა- ხურის წინაშე მტყუანია და მისი სასჯელი გადაყვანა კი არა, დათხოვა უნდა ყოფილიყო. მე მას, როგორც უფროსმა, რამდენიმეჯერ მოვსთხოვე დამჯდარიყო და ეშუშავა აპარატზე, რომელიც გაცხარებით ეძახოდა მორი გეს, განკარგულების შესრულების მა გიერ მან მე შენების ბაკუნით ლანძღვა დამიწყო და რომ თავი ემართლებია, ცილი დამწამა; ასევე მოექცა წინა დღით უფროს მებურეშვილს და ასე- ვიე ქალებისთვის ქუთაისის მოსამსახუ რეებს დაუდგინათ მისი სამსახურიდან გაძევება (იხილეთ გამოძიებანი: ჰეიშვი- ლის ქალის პირადი საქმე). „მიუდგომე- ლი" და კომპანია ახლა მას „მფარველო- ბას უწევენ.

„სახალხოში" ატეხილი ალიაქოთი ათი-თხუთმეტი შეთქმული ქარიერისტის საქმეა; როგორც ამბობენ, მათ თანამდე- ბობანიუკვე დანაწილებული აქვთ და სა- შუალებებსაც ღარ ზოგავენ, რომ რო- გორმე არსებული ადმინისტრაცია მოი- ცილონ და თვითონ ჩაიგდონ მათი ადგილები; რას იზამთ, ასეთია ძველი „ჩინოვნიკის" ფსიხოლოგია.

ა. მეფარიშვილი.

თფ. სამაზღოსნო სკოლის გარშემო

მიწადმოქმედების სამინისტროს კავ- კასიის სამეურნეო საზოგადოებას ჩა- მოართვა ის მიწა, რომელზედაც საზო- გადოებას აშენებული ჰქონდა და ინა- ვადა თფილისის სამაღოსნო სკოლას. გაზეთებში ცნობა იყო მოთავსებული, რომ სამინისტრო ხელშეწყობას იჯა- რით რკინის გზის სასურსათო კომი- ტეტს აძლევსო.

რასაკვირველია, ასეთი ზომის მიღება იმ სასწავლებლის შესახებ, რომელსაც საყურადღებო შორეული წარსული აქვს, ჩვენთვის გულის მომკვლელი იქნებოდა. მოველოდი, რომ თუ სკოლა ამ ბოლო ხანებში რღვევას და ხრწნას განიცდი და, დღეს მას ახალი ცხოველმყოფელი სული ჩაებერებოდა და სამეურნეო სა- ზოგადოებაც თავის მუშაობის გებს შე- სცვლიდა. ამიტომ იყო, რომ თავგამო- დებით ვიცავდი სამინისტროსა და ამ- ხანაგების წინაშე სამეურნეო საზოგა- დოების უფლებას ამ მიწაზე. მე თორ მეტი წელიწადია ამ სკოლაში ვმასწავ- ლებლობ და ვიცი სამეურნეო საზოგა- დოების მუშაობის უნარიც, მაგრამ მას შემდეგ, რაც ჩვენი ცხოვრება განახლე- ბის გზას დაადგა, მას შემდეგ, რაც სა- ზოგადოებაში სკოლის რევიზია მოვი- თხოვე და ვფიქრობდი საზოგადოება ყურადღებას მიაქცევს ამ ოფიციალურ გინცხადებას მეთქი,—ის (საზოგადო- ბა) ისევ თავის კალაპოტს დაუბრუნდა და თითქო განზრახ, განაგრძობს სკო- ლის გამგის მელიას დაცვა-დაფარვას.

სამინისტრო მუდამ იმას ამბობდა: აბა რა კულტურულ მუშაობას აწარმო- ებდა საზოგადოება სკოლაშიო?

დიახ კულტურული მუშაობა!

სამინისტრომ სწორად უპოვა სამეურ- ნეო საზოგადოებას „აჩეჩელის ნახვი". მართლაც, რა კულტურული მუშაობა წარმოებდა სკოლაში ამ უკანასკნელ ოთხი წლის განმავლობაში? მოგეხსენე- ბათ, თფილისის სამაღოსნო სკოლას გა- ნაგებს ვინმე პეტრე მელია, კაცი სრუ ლი და ახოვანი, მაგრამ „მჭურჭენელი და ანგარებათა მოყვარე".

არა მგონია დღიდან ომის გამოცხა- დებისა, რომელიმე დაწესებულებას ისე- თი კომპარული მდგომარეობა განეცა- დოს, რაც თფილისის სამაღოსნო სკო- ლამ განიცადა ამ ვაჭპატონის წყალო- ბით. ომის დაწყებიდან დღემდის სკო- ლა წარმოადგენდა არა სასწავლებელს, არამედ სავაშრო სახლს, სადაც ბატონი განგე აგროვებდა და ჰყიდდა ყოველ გვარს საქონელს: ტყლაპს, ხორბალს, ლურსმანს, საცვლებს და სხვადასხვა საწვრილმანოებს. საკლასო ოთახები საწყობს წარმოადგენდა და ვაჭრობა იყო გაჩაღებული. დილიდან მოკიდებული საღამომდის ეს ვაჟკაცი სკოლის ეზოში ეუარებელ ჩარჩ-ვაჭრებთა შორის იდგა და სპეკულიაციას ეწეოდა. შეგირდები ლეიის ანაბარად იყვნენ მიგდებული, ან თვით მელიას ტყლაპის ხმობას უნდე- ბოდენ. ერთის სიტყვით, სამაღოსნო სკოლაში სპეციალურად სწავლის მეტი ყველაფერი ხდებოდა. ბოსტანში და ბაღში ბ. მელიას ხარები, ძროხები და ცხენები დაფუნდრუკობდენ.

ეს ხდებოდა უკანასკნელი ოთხი წლის განმავლობაში. ბ. მელიას სამაღოსნო საიჯარო საქმეებს იღებდა, ბანკრო- თვის მორისა და კონსერვების მიწო- დებას და სკოლა უპატრონოდ იყო მი- ტოვებული. ამიტომ სამართლიანი მოიძებნება სკოლის ინვენტარის აწერი- ლობა, გაირკვევა ტერიტორიის ფლანგული ჯობია სკოლის, მოინიშნე- ბულია სკოლის ფულები, არ ყოფილა სასკოლო ცურნალი, არ წარმოებულა მუშაობის და სანოვაგის ბაბელი—ყვე- ლა ეს მოხსენდა საზოგადოებას ოფიცია- ლად, მოითხოვეს მისი მხრით რევიზია —და საშეურნეო საზოგადოება სდუმს.

ჩვენ ხელობად არ გვაქვს სპეკულიან- ტების ცევნა, ვანა ცოტაა მათი რიცხ- ვი, მაგრამ ჩვენ არ შეგვიძლიან არ ავ- ლაგმოთ, როცა სასწავლებლის სათავე- ში მდგომი ადამიანი სპეკულიაციას მოჰ- კიდებს ხელს, სასწავლებელს არ ჩამო- შორდება და ისიც მაგნე და ბოროტ სპეკულიაციას ეწევა. ასეთია ბ. მელიას მოღვაწეობა თფილისის სამაღოსნო სკოლაში, ასეთ მის მოღვაწეობას სამე- ურნეო საზოგადოება გულგრილად უყუ რებს და რა გასაკვირია, რომ მელიას გასამდიდრებლად მას სამინისტრომ მი- წა არ დაუთმოს.

მე რომ გული მტკიოდეს სამაღოსნო სკოლის შესახებ, ეს კიდევ არ ნიშნავს, რომ სამინისტრო ერთგვარად მართალი არ იყოს თავის მოქმედებაში.

ალბათ აქ იბადება მეორე კითხვა: დაიკეტოს მთლად ეს სკოლა თუ სამი- ნისტრომ გახსნას და აწარმოვოს ის შე- ცვლილი სახით და პროგრამით?

ჩემის აზრით ხსენებულ ადგილზე უნ- და გაიხსნას მებოსტნეობის, მეყვავილე- ობის და თესლების დამამზადებელი სკო- ლა. ამისთვის ადგილიც საკმაოა და ქა ლაქური პირობებიც ხელს უწყობს, რო- გორც სასუქის შოვნაში, ისე ბაზრის მოპოებაშიაც. ჩვენს ქვეყანას მეტის მე ტად ეპირვება თესლეულების დამზადე- ბა. სწორედ ამგვარ სამოქმედო ცენტ- რად შეიძლება გადაიქცეს თბილისის სამაღოსნო სასწავლებელი და ახლო მო- მავალში დიდი როლი ითამაშოს ჩვენის ქვეყნის შეურნეობაში, მაგრამ... მაგარი ის არის, რომ სათავეში უნდა ჩაუდგეს მცოდნე და მგყაითი კაცი და არა ისე- თი უვიცი და ხეპრე გამგე, რომელსაც ათეული წლების განმავლობაში ერთი მაგალითად საჩვენებელი მცენარე ვერ გაუზრდია სკოლაში.

ფ. მგელაძე.

რკინის გზაზე.

რკ. გზაზე კიდევ ხშირად ხდება ხოლმე უსამართლობა. 14 სექტემბერს ჩვენ შემ- დეგი ამბავი შეგვემთხვა: ამ დღეს დი- ლის 6 საათზე ჩვენ დაუსხედით შირ- მვინის პლათფორმაზე ქალაქისკენ წამოსასვლელად. ყველამ იცის, რომ პლათფორმაზე ბილეთს არ ჰყიდიან. მცხეთამდე კანტრამარკით მიველივარო, რომელსაც ვაგონში ასვლისას ყურად- ღებთ და მცხეთაში კი ბილეთს ვი- ღებთ ხოლმე. ვაგონში ასვლისას ჩვენ დაუწყეთ კონდუქტორს ლოდინი, რომ კანტრამარკა გვეყიდა, მაგრამ ვერ ვნა- ხეთ. ამ დროს მოვიდა კონტროლიორი გოგოლაძე და ბილეთები მოგვთხოვა. ჩვენ უთხარით, რომ ის ეხლა პლატფო- რმიდან მოვდივართ, კანტრამარკა უნდა ავიღოთ მცხეთამდე და მცხეთაში კი ბილეთებს ვიყიდით თქვა. მან ეს არ დაგვიჯერა: წარგვგდგინა მცხეთაში რო გორც უბილეთონი და ფულიც მეტი გადაგვახდევინა.

გ. უჯარაშვილი.

ს.-დ. პარტიაში

თფილისი. შესდგა მეხუთე რაიონის კოლექტივის ჩვეულებრივი კრება. ამხ. უ. ნინუა ლაპარაკობს, რომ კახ. რკ. გზ. მუშების შორის უნდა მოეწყოს სამეცა- დინო წრეები. კრებამ ეს სასურველათ სცნო და ამ წრეების მოსაწყობად აირ- ჩია ორი ამხ. გ. ბალარჯიშვილი და უ. ნინუა.

პირველ სექტემბრიდან დაარსდა ორი ახალგაზრდათა სამეცადინო წრე. პირველ წრეში თფილისში (კახ. რკ. გზ. სამარ- თველოში) 15 წევრია მეორე წრეა სად. ნაფოლეულში (კახ რკ. გზ.), სადაც არის 30 წევრი.

აგრეთვე გადადგმულია ნაბიჯი, რომ კახ. რკ. გზ. ლიანდაგზედაც და ზოგი- ერთ სადგურებზე მოეწყოს ასეთივე სა- მეცადინო წრეები.

მდივანი ლ. ახობაძე.

ზემო-გომის რაიონის ს. ს. დ. მ. პ. ორგანიზაციების წარმომადგენელთა ყრილობა. 14 ენკენისთვეს სადგურ ზე- მო-გომში (გორის მაზრა) მოხდა რაიო ნის ორგანიზაციების წარმომადგენელთა პირველი ყრილობა. კრებას დაესწრენ შემდეგი ორგანიზაციებიდან: გომის, ატოცის, თიღვის, თერეგვანის და ხავ- ლეთის. არ დაესწრენ: ყულეთის, წრო- მის და ვაყის ორგანიზაციებიდან. კრება გაიხსნა ადგილობრივი ორგანიზაციის თავმჯდომარის ამხ. ვ. ესვანჯიას თავ- მჯდომარეობით. დღის წეს-რიგში იყო შემდეგი საკითხები: 1) მოხსენება ადგი-

Ветеринарный врач Ивановского уездного земства Н. Ф. Ивановский принимает больных животных ежедневно, кроме праздников, от 10 до 12 час. дня и от 3 до 5 час. дня. Ивановское уездное земство, Ивановская ул., д. № 3, кв. 1.